

MAGYAR

BANYÁSZLAP

THE HUNGARIAN MINERS JOURNAL VISITS MORE THAN ELEVEN HUNDRED MINING CAMPS AND MORE THAN FOURTEEN THOUSAND HOMES

HIMLERVILLE

KENTUCKY

THE HUNGARIAN MINERS JOURNAL HAS MORE SUBSCRIBERS THAN ANY OTHER THREE HUNGARIAN WEEKLIES IN THE UNITED STATES

GÁZOL A KOZÁKLÓ

A pennsylvániai bányaköz-
koc lovai bele-belegázolnak a
sztrájkoló munkásokba.

Koppán a kozáklót a bányá-
szok fején, roppán az asszony-
csont, mikor egy-egy tömegbe
a lovas-kozák belegázol s még
a gyermekeket sem hagyják
békén.

Sok halottja és ezer meg
ezer sebesültje van a rémura-
lomnak, de a nagytöke nem is-
mer irgalmat vagy megállást.

A férfiak összeszorított száj-
jal huznak egyet a nadrág-
szíjjon, az asszony nép szemé-
ből csendben hull a könny, de
a gyerekek már jajgatnak.

Éhség és nyomoruság van a
sztrájkvidéken.

De azért a harcot fel nem
adjuk, a megtépett bányász-
zászlót most ott lengetik Wa-
shingtonban.

A sztrájk-fronton küzd az
első perctől kezdve a Bányász-
lap és adunk mi is elég csa-
pást a bányatókének.

Eleinte úgy tekintették a
bányaurak ezt az ujságot, mint
valami bohacsipést.

Aztán úgy gondolták, hogy
valami mérges kutya harapott
a lábukba.

Koncot akarnak vetni a Bá-
nyászlapnak. Annak a lapnak,
amely tizenöt év alatt se el-
nem adta, se meg nem alkudott
a bányászok bőrén, annak a lap-
nak, amely ellen a bányaurak
évről-évre szervezett hadjá-
rattal rontanak tíz év óta.

Mikor az nem vált be, új
bányászlap, hat-nyelvű scab-
ujság kiadásával fenyegettek.

Végül hozzányultak a legal-
jasabb, a legbecstelenebb fegy-
verekhez. Besugták az ujságot
a postánál s e sorok írója két
hete járt Washingtonban,
hogy feleljen egy cikkért. A
miben a bevándorlók igazát, az
üldözött bevándorolt bányász
becsületét védelmezte.

Ez volt ez első seb, amelyet
a tisztesség csatamezején
reánk mértek.

Közben más oldalról is foj-
togatni kezdték az ujságot.

Amíg a többi lapokat tele-
töltték sztrájk-töröket kereső,
később pedig mosakodó hirde-
téssel, addig ráüzentek a ban-
kokra és a kereskedőkre, hogy
nem szabad hirdetni a Bá-
nyászlapban.

Félénk üzletemberek egymás
után kértek bennünket, hogy
ne haragudjunk, de ők nem
tudnak és nem mernek szembe
szállni a nagytökével. Nekik be-
kell szüntetni a hirdetéseiket a
Bányászlapban.

A hirdetéseink mennyisége
egyre olvadt. A múlt héten
már alig volt hirdetés az ujsá-
gban és a héten sincs több.
És biztosan nem is lesz már,
amíg a bányászok és velük
együtt a Bányászlap a fronton
lesz.

Es ez régen így megy.

Egy év óta egyre több hirde-
tést terrorizálnak ki az ujsá-
gunkból és sovány évet él a
Bányászlap.

Most már heti kilencven dol-
lár rug, amit az ujság bevé-
teleiből elraboltak és ez az
összeg igen nagy pénz a Bá-

nyászlapnál. Különösen olyan-
kor, mikor kilencszáz sztrájk-
oló bajtárs évek óta nem tud
fizetni az ujságért.

A bányászok vezérei a fize-
tésüket még mindig kapják.

De a Bányászlap szerkesztő-
je öt hónapja nem kapott már
fizetést az ujságtól.

Hanem azért, hajrá!
A bányászoknak győzniök
kell és a győzelemig a küzde-
lem nem csökkenhet.

Mikor éhes a bányász, fázik
a családja, akkor kinek szabad
törödni az üzlettel?

Amíg a bányászok győzik,
addig mi is győzzük. És a bá-
nyászoknak még gondolni sem
szabad egy megalkuvásra.
Nincsen alku.

Illinois és indiana valószí-
nűleg kinn lesznek a héten s
új erővel, új bizalommal kö-
veteljük — most már nem a
bányabárokól, de az ország-
tól, hogy a bányászok jogos
követeléseit teljesítsék.

De a dolgozó, a szervezetlen
bányásznak is részt kell már
venni valamennyire a küzde-
lemben. Mert jaj lesz nekik,
ha veszteséggel végződnek a
bányász-sztrájk!

Akkor rabszolga lesz, in-
gyen dolgozó kuli lesz minden
szervezetlen bányásza az or-
szágnak.

Segíteni kell a sztrájkoló
bányászt.

Es — most már — segíteni
kell a nagy küzdelem minden
más katonáját.

Mi megmozdítottuk a sztrájk-
oló bányászok érdekében
egész Amerika magyarságát.

Most a nem sztrájkoló bá-
nyászok mozduljanak meg a
Bányászlap érdekében.

Április hónap legyen Bá-
nyászlap hónap a magyarok
közt. A Bányászlap hónap
alatt ezer új előfizetőt kell
szerezni a Bányászlapnak.

Megmondjuk őszintén, hogy
szükségünk van most erre a
bevételekre. Ez az első eset tí-
zenöt éve, hogy a saját ré-
szünkre kérünk valamit a bá-
nyásztól.

Most már kérünk.

Mert kérünk kell.
A becsület harcmezején szer-
zett sebeinket nem szegyeljük,
itt mutatjuk azt meg az ujság
frontján.

Megsebesültünk, de a harc-
képességünk meg nem csök-
kent és az nem is fog megcsök-
kenni.

Sztrájkoló bajtársaink azt
ajánlották, hogy a nagy hábo-
ru idejére takarékoság szem-
pontjából négy oldalon jelen-
jék meg a Bányászlap.

Ezt a bányaurak meg nem
élik. Nem!

Most van a legnagyobb szük-
ség az ujságra.

De érezzék meg ezt a bányá-
szok is és segítsenek bennün-
ket a küzdelemben.

A Bányászlap hónapjában
minden ember igyekezzék ren-
dezni a hátralékját és szerez-
zen még egy előfizetőt az ujsá-
gunknak.

Ezer új előfizetőre van szük

(Folytatás a 8-ik oldalon)

A bányász-sztrájk küzdelmeinek
olyan sebesültjei is vannak, aki-
ket a szenátusi bizottság nem
vizsgál meg.

A bányabárok parancsára ennyi
hirdetést vettek ki a bankárok és
kereskedők a Bányászlapból s kö-
zel kilencven dollár rug heten-
ként a veszteségünk.

De a harcban azért nincs meg-
állás, a munkásoknak győzniök
kell.

Együtt küzdünk, együtt vérzünk,
együtt győzünk!

